

Bengt Holgersson snart 90 år.

Man blir aldrig för gammal för orientering

Publicerad: 30 maj 2013

Författare: Björn Sundström

Varje torsdag, höst och vår samlas de, entusiasterna av vilka många har hållit på med orientering i större delen av livet. De älskar att komma ut i skog och mark och både utmana sig fysiskt och mentalt, för det är det som orientering handlar om. Man behöver både kunna springa snabbt, hålla huvudet kallt och fullt koncentrerad för att hitta snabbaste vägen mellan kontrollerna.

Idag var det Lindebygdens OK:s tur att stå som värd för denna Veteranorientering och en av de mest erfarna, meriterade orienterarna, Asta Sjöberg möter mig vid infarten till Prästtorpet där dagens bana är lagd. När man som liten förening anordnar en tävling så hjälper det inte att man som Asta har fyra stycken senior SM-guld i stafett och ett veteran VM-guld på meritlistan, då kan man lika gärna hamna som parkeringsvakt.

- Vi brukar i snitt vara ungefär 60 tävlande från hela länet som tävlar, men idag så har vi ett drygt 70-tal tävlande. Inom orienteringen räknas man som veteran från 35 men i våra veteran tävlingar är de flesta över 65. Det är i första hand tänkt för pensionärer som är lediga, men alla som vill får vara med och tävla så ibland så har vi yngre som råkar ha en ledig dag. berättar Asta.

Asta Sjöberg från arrangörsklubben Lindebygdens OK

Det är alltså länets föreningar som turas om att stå som värd för tävlingen. Här hittar vi bland annat klassiska föreningar som OK Tisaren från Hallsberg, OK Järnbärarna från Kopparberg, Hagaby GOIF och OK Alferna från Örebro samt OK Milan från Nora. Men det dyker även upp tävlande utifrån. Det finns ingen klassindelning utan man har banlängder från 2,5 km till 4,8 km där man själv får välja vilken längd man springer. Några priser har man inte, utan det är en väldigt modest anmälningsavgift på fyrtio kronor, men då ingår kaffe och macka i klubbstugan efter tävlingen.

- En lika viktig del förutom att komma ut och röra på oss är samvaron runt fikaborden. Även om det blir mycket orienteringsprat, så är det sociala viktigt.

Att döma av de jag träffar idag så verkar det knappt finnas någon begränsning på hur länge man kan hålla på med orientering så länge kroppen fungerar som den ska.

- Antingen så är det kroppen eller huvudet som säger ifrån. Blir man senil så är det ingen bra idé att ge sig ut i skogen. Vi har en man som har käppen med sig ut, säger Asta.

Ett fantastiskt exempel är den härliga farbrorn Bengt Holgersson från OK Tisaren som slutade med orientering efter ett guld i veteran VM när han var 60 år, då var smärtan i det ena knät för stor. Han gjorde ett uppehåll på 25 år men efter att ha fått en ny knäled vid 85 års ålder så är han tillbaka i skogen och fyller 90 år i slutet av året. Astas omdöme om Bengt är att han är som en liten pojke i skogen och han är en mycket bra löpare.

- Det var jobbigt, det frestar på den gamla kroppen. Konditionen är inte den samma som när man var yngre, kommenterar Bengt dagens tävling.

Bengt är också inne på att det är en kombination av att komma ut i det fria och gemenskapen som gör att han fortfarande håller på.

- Om det inte var roligt så skulle man ju inte hålla på, konstaterar Bengt till sist.

Några sura miner stötte jag inte på denna fina dag ute i skogen strax utanför Lindesberg, utan en väldigt trevlig och gemytlig stämning. Otrevligast var myggen som börjar vara rejält på hugget på en oförberedd journalist, men ändå blev jag intresserad av att testa själv. Om du också blev nyfiken så är det bara att höra av sig till Lindebygdens OK som jag lovar kommer ta emot dig med öppna armar. Så vitt jag förstår är deras kaffe och orienterarsmörgås bland de bättre i länet, så vad har du att förlora?

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/man-blir-aldrig-for-gammal-for-orientering/>